

**GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM**

RUPIEC KOPEĆ

Grimm Wilhelm Grimm Jacob Rupiec Kopec

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23531514

Rupiec Kopec:

Аннотация

Wszystko zaczęło się od przechwałek dumnego ojca pięknej córki. Niestety, pewien król potraktował je zbyt poważnie i teraz nieszczęsna dziewczyna musi udowodnić, że umie zmieniać siano w złoto. Na szczęście pojawia się nieoczekiwana pomoc. Wszystko ma jednak swoją cenę, a ta okazuje się stanowczo zbyt wysoka. Jedyne co może uratować naszą bohaterkę, to odpowiedź na najtrudniejszą zagadkę świata – jak ma na imię jej dobroczyńca. Rumpelstilzchen, jedna z bardziej znanych baśni braci Grimm, nie poddaje się łatwo przekładowi. W polskich wydaniach podstępny karzeł nie zawsze nazywa się Rupiec Kopec, bywa też Titeliturym i Rumpelsztykiem, Dydkiem i Rumpelstiltskinem, a nawet Hałasikiem. Może to on sam rzucił zaklęcie, żeby już nikt nigdy nie poznał jego prawdziwego imienia i nie pokrzyżował mu szyków?

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Jacob i Wilhelm Grimm

Rupiec Kopec

Był raz pewien biedak, który miał ładną córkę.

Zdarzyło mu się mówić z królem, więc chcąc się pokazać, jaki to on wielki, rzecze do króla:

– Ja mam córkę, która umie prząść złoto ze słomy.

A król mu na to:

– O, to sztuka, która mi się bardzo podoba. Jeżeli twoja córka jest tak zręczną, jak mówisz, to przyprowadź ją jutro do mego pałacu, a wystawię ją na próbę.

Gdy dziewczyna przyszła, król zaprowadził ją do izby pełnej słomy, dał jej kądziel¹, motowidło² i rzekł:

– Weź się do roboty, a jeżeli przez całą noc do jutrzejszego rana nie uprzedzisz złota z tej słomy, to musisz umrzeć!

Co powiedziawszy, zamknął komórkę własnoręcznie, ona zaś pozostała sama.

Siedzi biedna córka ambitnego ojca i nie wie, jak ma życie ocalić. Bo nie miała przecie najmniejszego pojęcia, jak się robi złoto ze słomy. Jej niepokój stawał się co raz większy, aż na koniec zaczęła płakać. Na to drzwi się otworzyły znienacka i wszedł mały człeczynek ze słowami:

¹ *kądziel* – pęk lnu, konopi albo wełny przygotowanej do przędzenia, umocowany na przęślicy lub kołowrotku. [przypis edytorski]

² *motowidło* – przyrząd do odmierzania i zwijania motki nici, przędzy. [przypis edytorski]

– Dobry wieczór panienczce, o cóż to panienka tak płacze?

– Ach! – odparło dziewczę – mam uprząć złoto ze słomy, a ja tego nie umiem.

Na to rzekł człowieczek:

– Co mi dasz, jeżeli cię wyęcę w robocie?

– Dam ci swoją wstążeczkę ze szyi – odrzekła.

Karzeł wziął wstążeczkę, zasiadł przy kądzieli, trzy razy pociągnął – szur, szur, szur, i motowidło było pełne. Założył je powtórnie – szur, szur, szur, i znów je nappełnił. Trwało to aż do rana, dopóki nie uprzął całej słomy i nie narobił stosu nici złotych.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.